

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 501. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019735136/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

Sødskende lytted til. Hanne havde trykket sin Kjærestes Haand, saa det næsten smertede; hvis dette Brandiys havde tilladt det, vilde hendes Ansigt have vist sig ligblegt, og hendes Øine var stift aabnede, da han fortalte det Sidste. Saaledes, tænkte han, maa mit eget Blik have været, da jeg saae dem. Men hvad der gav deres Træk det stærkeste og inderste Præg af Skræk, det var, at de ventede endnu Noget, som Phantasien ikke kunde gjøre sig den ringeste Forestilling om, og om hvilket kun en ubegrundet Anelse kunde tilhviske dem, at det var langt, langt værre end hvad de allerede havde hørt. Fortællingen var ude; den var ført op til det Punkt, hvor deres egen Erindring som Øienvidner knyttede sig til den, og dog havde de begge det Indtryk, at Jakob endnu havde Noget — ja det Vigtigste tilbage at sige, og at det kjæmpede en haard Kamp i ham for at komme frem.

Men hvad kunde det være?

De blev ved at stirre paa den malende Ildmølle, fordi de følte, at hvis de saae paa Jakob, saa vilde deres Blik være et Spørgsmaal; og de havde jo dog Intet at spørge om.

— Det er underligt, begyndte Mølleren saa, at du netop iaften skulde komme til at tale om Varsler, Vilhelm — om at de gives Menneskene for at de kan forberede sig paa Døden.